

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dve pismi biskupa J. J. Strossmayerja.

Dika in ponos Jugoslovanstva v obče in jugoslovanskega svečenstva posebej, preuzvišeni biskup J. J. Strossmayer, je te dni v dveh krasnih pismih vnovič pokazal pot, katero naj hodi duhovnik-rodoljub

I.

Slovenskemu dijaškemu društvu „Radogoj“
v Ljubljani.

Slavno društvo za podporo siromašnih dijakov!

Vaše slavno društvo odobravam in blagoslovjam iz vsega srca. Za Vaše društvene svrhe Vam pošiljam za zdaj 600 gld.

Podpirati dijaštvo siromašnega in zapuščenega ali neizmerno blazega in nadarjenega naroda našega, je vrlo slavno in Bogu povsem dopadljivo delo, sosebno, ako se gleda na to, da ohrani naša mladež z znanjem in prosveto v srcu in zavesti svoji tudi neoskrunjen dar sv. vere, ki je večni izvor vsake luči, vsake prave svobode, vsake prave moči, vztrajne zmage in slave. Naj ima narod vse, kar skriva v sebi svet, pa naj nima sv. vere, izgubljen je, posvečen je smrti in propasti; pa naj nima narod ničesar, ali če je znal v srcu in duši svoji začuvati nepokvarjen in neoslabljen dar sv. vere, pa makar da so ga protivniki mrtvim in zakopanim proglasili, prišel bode gotovo dan, ko bode on vzkrenil in vrnil se v novo, slavno življenje. So žalibože hudobni in zlobni ljudje, kateri bi, ne vem v ime katere svobode in prosvete, pregnali iz srca in zavesti naroda ako bi mogli s sv. vero tudi Jezusa samega, ki je pot, življenje in resnica; ali hvala Bogu, narod nam je dober, trdno zvest svojemu Bogu in svoji sv. veri; ker že več let preživim nekaj časa v sredini krasnega in pobožnega naroda slovenskega, vidim z neizrecljivo naslodo duše svoje, da je ta veja dobrega naroda našega popolnoma zdrava, močna, čila in z vso gorečnostjo duše svoje udana svojemu Bogu in svojemu Rešitelju. — Ravno to moram reči o č. svečenistvu slovenskem*) in o inte-

*) Kakor znano, se je letos na Slatini slovensko-štajerska duhovščina poklonila preuzvišenemu g. biskupu

ligenci, ki vodi narod do lepše bodočnosti in boljše sreče. Zato naravnost odobravam in blagoslovjam novo društvo „Radogoj“, ki bode slovenski mladeži nova podpora, da si poleg sv. vere pridobi vse one pogoje, kateri vodijo do prave prosvete, prave svobode in pravega napredka.

Še jedenkrat torej blagoslovjam in vsakemu priporočujem to slavno društvo z željo, da nas Bog vse blagoslovi in obvaruje vsacega zla in nesreče. V Djakovem, dné 22. avgusta 1893.

Josip Juraj Strossmayer l. r.,
vladika.

II.

Družbi sv. Cirila in Metoda za Istro.

Slavno društvo! Čast mi je, v Vaše društvene svrhe poslati tisoč goldinarjev. Slavno Vašo družbo odobravam iz vse duše in iz vsega srca. Porodila se je baš v pravi čas, da odbije naravnost moreče namere neprijateljskih društev, katera delajo z visokimi svotami na to, da se naš dobri narod v Istri izneveri lastnemu narodnemu bitju in v to spremeni, za kar ga ni odločil niti Bog niti narava. Naša, od Boga samega in naše svete vere posvečena dolžnost je, da branimo v Istri in povsod, kjer treba, naš narod, ga dvigamo in v svojem čistem narodnem bitju za vedno obvarujemo in vzdržujemo. S čistim narodnim bitjem, koje je od Boga, čuva se in vzdržuje tudi dar sv. vere ter onih krščanskih dobrot in izvrstnostij, na katerih sloni osebnost, obiteljska in javna sreča. — Ponavljam: jaz odobravam Vašo slavno družbo iz vseh svojih močij ter jo toplo priporočam vsakemu bratu in domorodcu.

Bog naš in vaš blagoslovi narod naš in obsuj obilno z vsemi darovi svoje sv. milosti.

V Djakovem, dné 22. avgusta 1893.

Josip Juraj Strossmayer, l. r.
škof.

Pristaviti nam je še, da je biskup Strossmayer hkrati tudi še hrvatskemu pevskeemu društvu „Kolo“ po posebni deputaciji. To bila je ista deputacija, katera je poslala „Slovenskemu Narodu“ pri tej priliki zložení Cirilo-Metodijski dar.

Uredništvo.

podaril 400 gld. v svrbo, da kupi muzikalno zapuščino slovečega hrvatskega skladatelja Lisinskega.

Hvala iskrena velikemu rodoljubu na njegovi plemeniti požrtvovalnosti in na zlatih njegovih pastirskih besedah. Dal Bog, da bi padle na rodovitna tla, da bi vzdramile ljubezen in nekdanje neskaljeno rodoljubje Hvala mu tudi v znamenji — hrvatsko-slovenske vzajemnosti, kateri je prvi apostol — On.

Volilski shod državnega in deželnega poslanca prof. Šukljeja.

(Izvirno poročilo „Slovenskega Naroda.“)

V Novem Mestu dne 27. avgusta.

Včeraj na večer je poročal naš poslanec g. prof. Šuklje o svojem delovanju. Zbralo se je nemanavdno mnogobrojno število volilcev. Tudi nekoliko gospodov nove kranjske klerikalne stranke je prišlo poslušat . . . Kakor samo ob sebi umevno, bilo je poročilo gosp. Šukljeja zelo zanimivo ter je kazalo izredno rutinirane in dobro poučenega parlamentarca, ki je temeljito proučil najvitalnejša naša narodno-gospodarska vprašanja ter se krepko, dosledno in spretno poteguje za njih ugodno rešitev. A to poročilo bilo je posebno zanimivo zlasti še zaradi tega, ker je profesor Šuklje položil na mizo par govornikov Novomeškega kat. shoda ter jim pretipal obisti in jetra.

Pričetkom svojega govora pojasnjeval je naš poslanec zadevo cestne preložitve v Novem Mestu. Dotična izjava njegova bila je od volilcev sprejeta z glasnim odobravanjem ter je popolnem pomirila njih bojazni. Iz tega odstavka obširnega poročila, kateri se bavi z lokalnim vprašanjem, imenitnim v prvi vrsti za Novomeščane, omenjamo le to, da je poslanec taugiral tudi vprašanje nadaljevanja Dolenjskih železnic. Po njegovem mnenju ne gre odlašati dotične akcije. Železnico kaže nadaljevati iz Novomeške postaje, in prelovo Belokrajine do hrvatskih prog. Baš radi tega je torej preložiti državno cesto v Novem Mestu tako, da bode držala skozi mesto, ker bi cesta, ako jo izvedejo ob Krki, kolidovala z bodočo železnično progo. Potem nadaljuje govornik blizu tako-le:

LISTEK.

Olimpija.

Poleg Troje ga ni kraja, ki bi se tolikokrat imenoval v grški arheologiji, kakor ravno Olimpija. Odkar je Anglež Chandler l. 1776 obrnil pozornost učenjakov na ta kraj, zanimali so se posebno Nemci (Winckelmann, Curtius) za tamošnje starine in leta 1875 je ukazala nemška vlada na državne stroške razkopati olimpijsko polje. Do marca meseca l. 1881 odkrili so toliko temeljev, da je sedaj znan že ves svet prostor z njegovo bližnjo okolico. V petih obsežnih zvezkih so opisali vse najdene predmete in v dveh velikanskih foljantih narisali vsak košček, ki je le količkaj zanimiv za umetnost ali zgodovino, tako da je lahko vsakemu mogoče, ki ima kako večjo knjižnico pri roki, natanko poučiti se o olimpijskih starinah.

V Olimpijo se pride dandanašnji prav lahko, ker vodi železnica tje do iz Patrasa skozi Pyrgos, 119 km daleč. Potovanje na tej železnici res ni posebno prijetno, prvič že zato ne, ker vozi veliko prepočasi in potrebuje za to kratko progo celih pet ur. Drugič pa so vagoni majhni, malo zložni in včasih tudi razpokani, slabo zapirajoči. Tako pride obiskovalec ves utrujen na lice mesta in ker je tudi za hrano in pijačo le slabo preskrbljeno, zato stopi

le malokdo veselega obraza na olimpsko polje. Grki imajo namreč to čudno navado, da dobro vino pokaze s tem, da mu smole primešajo. Tako vino postane grenko kot pelinovec in dobi tako zopern ukus, da človeka kar stresa. Grki sicer trdijo, da je tako vino mnogo boljše, nego laška ali francoska vina; toda komur to ugaja, ta mora imeti tudi grški želodec.

Za vse te neprijetnosti pa nas odškoduje v veliki meri zares lep predel, po katerem potujemo. Zahodni del Peloponeza je dobro namočen zaradi namorskega podnebja in mnogo bolj obdelan, nego vsi drugi deli Grške. Poleg grozdja in korintov (opaše) pridelujejo tudi mnogo raznega sadja in rede živino. Golega in kamenitega sveta tu ne vidiš nikjer, če izvzameš nekatere ilovičaste drve in meline. Ilkata zemlja je po nekaterih krajih tako odkopana in odjedena, da se ti od daleč zdi, da imaš kako vas pred seboj, ki se stopnjevitno vzdiga po bregu navzgor. In večkrat se zares pripeti, da so hiše sezidane na takih stopicah in da po svoji beli barvi naznanjajo, kje se nabajajo človeška bivališča.

Olimpijsko polje (43 m nad morjem) je obdano okoli in okoli od prijaznih gričev, da je mali kotlini podobno. Na zahodu zapira pogled nizek hrbet, ki se spušča od Srednjeeliskega gorovja doli tik do reke Alfeja. Na zadnjem kuciju tega hrbita (158 m) stoji premožna vas Druva, ker je bivanje v nižini

nezdravo. S tega kucija se uživa prelep razgled po vsej Alfejevi dolini tje do morja in še dalje na otok Zante. Proti severu se vzdiga mogočni vrh Olonos in na vzhodu opazimo rob Arkadijske planote. Na južni strani pa se vleče mnogo nižje, lepo obrasteno Phigalijsko pogorje ob meji Mesenije. Ravno pod našimi nogami so razgrnjene olimpijske izkopine, kakor bi jih nam bil kedo na mizo postavil. Tik njih se vzdiga nizek Kronosov grič (123 m) čisto osamljen sredi olimpijskega polja.

Največji ponos tega polja je bilo nekdanj Zevsovo svetišče, ki je bilo obdano z drugimi manjšimi templji in premnogimi javnimi zgradbami. Svet prostor, ki je bil posebej ograjen, imenoval se je „Altis“ in na njem ni smel nihče bivati, tudi duhovniki ne. Do tega prostora se je pribajalo od zahoda po „sveti cesti“ čez rečico Kladeos, ki je imela dobro urejeno obzidano strugo. Mej velikim poslopjem za duhovnike (theekoleon) in drugim za poslanstva grških držav (leonidaion) vodila so sprevodna vrata v altis blizu njenega jugozahodnega vogla in potem ob južni strani Zevsovega svetišča pred njegovo vzhodno pročelje, kjer so bila glavna vrata. Tudi mi smo se razvrstili kakor v procesijo in korakali po sveti poti, ali klicali smo Jupitru zelo posvetno željo: „Zev pater, dōi moi krassī dēn rezinato! (daj mi nesmoljenega vina). Škoda, da nas ni hotel uslišati!

(Konec prih.)

O svojem delovanju v zadnjem zasedanju deželnega zbora hočem omeniti le to, da sem stavil samostalni predlog, zadevajoč preskrbovanje kraških pokrajin s pitno vodo. Več nego polovica krajske dežele pripada kraškemu svetu, njemu je prištevati celo Notranjsko in večji del Dolenjske. Iz lastne nevesele skušnje znan, kako hudo de pomanjkanje pitne vode. Talne vode pri nas ni, zastoj se ubijamo z vodnjaki — vodo moramo napeljati iz jako oddaljenih studencev ali zajeti jo iz naših rek, potokov in — mlak! Da pa kozarec Novomeške Krke ali Črnomaljske Labinje ni poseben užitek, tega vam ni treba posebno naglašati. Pomagati se pa dá le z velikanskimi troški. Dežela naša razpolaga sedaj s spretnim hidrotehnikom, inženirjem Hraskim. Priznani ta strokovnjak preštudiral je naše kraško ozemlje, in po njegovem računu stalo bi preskrbovanje pitne vode malo manj od 600.000 gld. Od kod jemati ogromno to svoto?! Recimo tudi, da se dežela v to svrhu obremeni z 200.000 gld., naše siromašne občine ostalih 400.000 gld. ne zmorejo. Potreba je očitna in neizogibna — a sredstev ni, da jo utesimo! Vodila me je torej pri svojem samostalnem predlogu misel, da preskrbovanje našega Krasa s pitno vodo ne zadeva zgolj dotičnih občin, oziroma dežele, temveč da je tu prizadet tudi eminenten državni interes ter da je pred vsem dolžnost države na pomoč prihiteti onim revežem, kateri vode stradajo. (Dobro, dobro!) Stvar je taka kakor pri melioracijskem zakonu. Če se n. pr. kak hudournik zagradi, tudi ne zadevajo dotični troški samo prizadetih posestnikov, občine in dežele, temveč v prvi vrsti prispeva država, katera je v te in podobne namene ustanovila poseben melioracijski sklad. Zakaj se ne bi kaj enakega storilo tudi za dobavo pitne vode v kraških pokrajinah? Vsled tega meri moj predlog na to, naj se potom državnega zakona ustanovi posebna konkurenca za take slučaje. Pri onih vodnih napravah, katere se po deželni zakon proglasijo deželnim podjetjem, prevzame naj država do 50% proračunjene potrebščine proti temu, da dežela prispeva do 30% ter da se prizadeti udeleženci obremenijo najmanj z 20%. Vzemimo n. pr. Novo Mesto, kjer tako bridko pogrešamo dobre pitne vode! Baš te dni mudil se je v našem mestecu znamenit gost, preiskovalec naših kraških votlin, g. Viljem Putik. Odredilo ga je poljedelsko ministerstvo na prošnjo naše mestne občine v naše kraje, ogledati si geološke in hidrografične razmere. Včeraj je bil na Gorjancih z vašim županom in nekaterimi drugimi gospodi, in rezultat njegovega preiskovanja je, da se lahko od ondotnih izbornih obilnih studencev napravi vodovod, kateri bi z najboljšo studenčnico preskrboval Novo Mesto in vasi mej Krko in gorjanskim podnožjem. Skupni trošek takega vodovoda proračuna Putik povprek na 65—70.000 gld. Če torej država v smislu mojega predloga prispeva 35.000 gld., če dežela ne odreče primernega svojega deleža — potem je mogoče, da si omisli Novo Mesto z razmeroma malimi žrtvami, — posojilo s kratko amortizacijsko dobo — izborno pitno vodo, kar bi največja dobrota bila za naš kraj in njegovo okolico. (Istina, prav dobro!)

Predlog moj v deželnem zboru bil je vzprejet z živahno pohvalo ter je obveljal jednoglasno. Takoj po sklepu deželnega zbora moral sem na Dunaj k sejam permanentnega davčnega odseka in tam sem na svojo roko potkal pri raznih odličnih gospodih. O svojem predlogu razgovarjal sem se večkrat z finančnim ministrom, in hvaležnim srcem konstatujem, da se je gospod minister zelo zanimal za ta projekt, da ga zmatra jako važnim ter da mi je obljubil svojo podporo. (Živio!) Šel sem v isti zadevi tudi v poljedelsko ministerstvo. Povabil sem tovariša Povšeta kot zastopnika Trebanjskih kmetiskih občin in stopila sva k ekselenci Falkenhaynu in k dvema merodajnim dostojanstvenikom istega ministerstva. Tudi tam sva se prepričala, da uvažujejo potrebo, pitno vodo omisliti ubogemu Krasu. In baš danes je 14. dnij tega, kar sem razpravljal isto zadevo poleg nekaterih drugih gospodarskih vprašanj z gosp. deželnim predsednikom. Dovolite mi, gospoda moja, tu mimogredé neko opazko. Nečem še izražati nobene sodbe o baronu Heimu kot politiku — bajé bi se prenaglilo! — ali to moram konstatovati, da se mož briga za gospodarska vprašanja dežele naše ter da razume njih znamenitost. Ostavil sem pisarno njegovo, uverjen, da nas bode krepko podpiral pri tem vitalnem vprašanju. In sedaj namera-vam še to jesen v budgetnem odseku državnozbor-

skem staviti precizen predlog. Vam pa svetujem, obrnite se do deželnega odbora s prošnjo, naj pošlje deželnega inženirja Hraskega, da prej ko mogoče izdela natančni projekt in proračun troškov. Ni nemogoče, da se že v državnem budgetu, kateri se predloži parlamentu na jesen l. 1894, najde nekoliko kredita za naše tako potrebne vodovodne naprave. (Dobro, dobro!)

Ali jeden pogoj moram izrecno naglašati: deželni odbor vrši naj svojo dolžnost v polni meri! (Tako je, splošno pritrdjevanje.) Zlasti njegov referent za deželnokulturne razmere — in to vprašanje spada v ta referat — g. dr. Papež ne sme predolgo počivati na govorniških lovorikah, pridobljenih na shodu pred Novomeško vojašnico. (Živahna veselost in glasna pohvala.) Neljubo mi je bilo, ali že v zadnjič, ko sem bil utemeljeval svoj samostalni predlog, bil sem prisiljen, nekoliko „počehljati“ gosp. referenta. (Čujte!) Oni dan vas je isti gospod prav ognjevit nagovarjal, da ustanovite politično društvo — temu ne ugovarjam, ali imel bi le to skromno željo, da bi g. referent dr. Papež nekoliko tiste gorečnosti si prihranil tudi za toliko imenitno vodno vprašanje. (Prav dobro, izborno!) Kajti društva snovati, to storé lahko i drugi, referata njegovega o deželnokulturnih zadevah pa, tega ne sme in ne more nihče drug opravljati nego sam g. referent in to je baš dr. Papež! (Živahno odobravanje.) In dolenjska stran bode skrbno pazila, kako postopa ta njen poslanec v zadevi, katera je dandanes bajé najbolj pereča za naše pokrajine! (Tako je!)

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. avgusta.

Senzačna vest.

Dunajska „Deutsche Zeitung“ javlja, da se na odločilnem mestu želi, da pride knezoškof Ljubljanski dr. Jakob Missia kot knezoškof v Gradec, v katerem slučaju bi postal Ljubljanskim škofom monsignor Karlon. Ta projekt zadeva v Rmu na težkote, ker je kurija iz principijelnih razlogov zoper premeščenje škofov, ker se vinkulum, vežoč škofa in dijocezo, zmatra navadno nerazvezljivim. Ni pa izključeno, da se bodo v Rimu upštevale želje naučnega ministerstva Dunajskega. Druga stvar je seveda ta, je-li Missia primerni mož za večinoma nemško dijocezo sekovsko. — Prijavljajoč to vest brez komentara, omenjamo samo, da je monsignor Karlon nekak Klun nemško-štajerskih klerikalcev, da ne zna ni besedice slovenske in da je on tisti mož, ki je svoj čas preprečil, da v deželni odbor štajerski ni prišel slovensk, ampak nemško-konservativen poslanec.

Katoliški centrum.

Katoliški listi v „rajhu“ jeli so se zadnji čes zaletavati v katoliške poslance avstrijske, roče jih, naj že ustanove katoliško parlamentarno stranko po vzgledu nemškega centra, pod katere stranke okriljem bi se zbrali vsi katoliški poslanci avstrijski, ne glede na njihovo narodnost. Oficijelno glasilo Hohenwartovega kluba, „Conservative Correspondenz“, odbija ta nasvet jako energično kot neumestno. Ker je katoliški centrum tudi našega dra. Mahniča politični idejal, moremo konstatovati, da se dr. Mahnič in člani Hohenwartovega kluba Klun, Povše in Pfeifer več ne strinjajo. Ti gospodje so sicer zapriseženi na Mahničev program, a ker je Hohenwartov klub, v katerem sede tudi oni, oficijelno zavrzel katoliški centrum, pregrešili so se zoper katoliška načela Mahničeva. Ali jim bo to veliko-dušno prizanešeno in odpuščeno, ne vemo, mislimo pa, da bo Mahnič prezrl to nasprotje mej načeli in dejanji poslancev po njegovi volji, ker bi sicer kmalu ostal sam s svojim „R. Kat.“

Mladočehi in realisti.

V soboto babil se je klub mladočehskih državnih in deželnih poslancev z znanim sporom mej poslancema drom. Julijem Gregrom in dr. T. G. Masarykom. Razprava je trajala celih šest ur in se je naposled vzprejela resolucija, v kateri se priznava, da je dr. Gregr povsem pravilno postopal in da mu ne more nihče ničesar očitati, ter da dr. Masaryk ni ravnal korektno in je s svojim postopanjem oškodil ugled in interese stranke. — Vsled te obsodbe bo dr. Masaryk najbrž odložil svoj mandat. Ne čutimo se poklicane, razsojati o tem sporu. Ako bi dr. Masaryk odložil mandat, bilo bi vsem Slovanom jako žal zanj, ker je jeden najtreznejših in najduhovitejših politikov naše poslanske zbornice, izredno spodoben mož, kateri bi lahko interesom slovaških narodov še mnogo koristil.

Vnanje države.

Rusko-nemški carinski boj.

Ruski finančni minister Witte prišel je te dni v Njižni Novgorod ter porabilviš neko priliko pojasnil stališče Rusije napram Nemčiji. Witte je rekel,

da Rusija ne želi ničesar drugega, kakor da ravna Nemčija napram ruskim uvozinam tako, kakor napram uvozinam iz drugih držav. Prvotnih nemških tirjatev ne more Rusija vzprejeti. Sedanji položaj je samo konkurentom Rusije in Nemčije koristen. Javno mnenje v obeh prizadetih državah zahteva, naj se konča carinski boj in naj se na podlagi pravičnega spoštovanja obostranskih interesov sklene trgovinska pogodba. — Odgovor na to trezno in miroljubno izjavo je ukaz nemške vlade, s katerim se je zaprla ruska meja. Obleje se smé rusko blago samo še na štirih mestih, kjer so sanitarne postaje, uvažati na Nemško: „Novoe Vremja“ pravi k temu, da je Nemčija s to prepovedjo, izdano pod pretvezo, da vlada na Ruskem kolera, hotela iznova udariti Rusijo, in da bo ta brez dvoma primerno odgovorila. — Pričakovati je torej, da se bo borba mej Nemčijo in Rusijo še poostрила, ne pa ublažila, kakor se je splošno mislilo.

Bolgarska vojska.

Izjemno politično stanje, v katerem se nahaja Bolgarska, opravičuje nas, da navedemo nekoliko podatkov o tistem faktorju, kateri bi bil v slučaju komplikacij odločilnega pomena, namreč o bolgarski vojski. Bolgarska ima 145000 vojakov, kateri so služili po dve ali tri leta, potem 13000 takih, ki so službovali dvakrat po tri mesece in vrh tega še 70000 neizvežbanih rezervistov. Pehota je oborožena z avstrijskimi puškami manlicherovkami. Častniki so dobri, ker so večinoma izvežbani na tujem, so-sebno v avstrijski in v nemški vojski. Mobamedanski prebivalci niso dolžni službovati v vojski, nego se odkupujejo, kakor tudi Grki in židje, tako da je vojska res samo bolgarska brez tujih elementev.

Francija in Italija.

Italijani so še vedno vznemirjeni. Vlada francoska namreč ni odstavila župana Aiguesmortskega, niti vzprejela njegove prostovoljne demisije, ampak ga samo suspendirala dokler se dožene, jeli on res hujskal francoske delavce na Italijane, kakor so to trdili italijanski listi. Preiskava je izkazala, da je župan postopal povsem korektno, da je celo postavljajoč svoje življenje v nevarnost branil in ščitil italijanske delavce pred gnevom njihovih francoskih drugov in francoska vlada je vsled tega izjavila in naznanila italijanskemu poslaniku, da nima uroka kaj storiti zoper župana. Vsled tega je v Italiji zopet nastala velika vznemirjenost, a zopet le umetno narejena vznemirjenost. Konservativno opozicijski list „Opinione“ napada ministerstvo, češ, da se je dalo od Francije voditi za nos. Vprašanje da je sedaj, ali bo narod trpel vlado, ki je prouzročila ponižanje Italije. Ako bi parlament zboroval, bil bi Giolitti že odstranjen. Podobno piše tudi „Fanfula“. Sicer pa se javlja že nov konflikt. Dogodbe v Nancy, kjer so bili krvavi pretepi mej Italijani in Francozi, vzbudili so pozornost italijanske vlade. Tudi v tem slučaju so Italijani provocirali Francoze, kličeč „Evviva la Germania, abbasso la Francia“. Razen teh homatij ima vlada italijanska tudi mnogo skrbij z revolucionarnim gibanjem v Neapolju. Tu je bilo že čez 1000 oseb zaprtih. O postopanju policistov se do sedaj ne vé drugega nič, kakor cela vrsta surovostij, mej temi tudi to, da je neki policist nalašč in namenoma ustrelil nedolžno dete, kar je vzbudilo največjo senzacijo v vsem izobraženem svetu.

Dopisi.

Iz Brežice, 26. avgusta. [Izv. dop.] (Prihod gosp. knezoškofa dr. Napotnika.) Včeraj ob 2½ uri popoldne dospel je milost. g. knezoškof dr. Napotnik sem, da konsekrira prenovljeno cerkev gospodov frančiškanov. — Na kolodvoru pričakovali so gosp. knezoškofa tukajšnji gosp. gvardijan, gosp. kaplan Mesiček in nekaj drugih gg. duhovnikov; nadalje bil je prisoten gosp. okrajni glavar Rotondi d' Araitza, gosp. župan Faleschini z dvema mestnima svetovalcema in gosp. nadučitelj Ornik; dasiravno se je gledé tega vzprejema tukajšnje Slovence preziralo, podala sta se v imenu Brežke čitalnice in podružnice sv. Cirila in Metoda neustrašljiva naša gospoda, g. dr. Firbas, c. kr. notar in g. Levak, veleposestnik, na kolodvor, da pozdravita milostljivega gosp. knezoškofa; — seveda tukajšnjim Nemcem je to nekako neprijetno bilo in grdo so gledali, da se oficijelnega vzprejema udeležita tudi dva Slovenca — bili so s tem sigurno jako iznenadeni! Na dveh krajih se je zbirala gospoda — čudno je bilo videti dva tabora na peronu! — S to odločnostjo tukajšnjih Slovencev pokazalo se je pa ravno, da Brežice niso nemška tla in da tudi Slovenci častimo svojega knezoškofa. Gotovo jako neprijetno udarjale so nemškemu zastopu na ušesa besede slovenske, koje je govoril gosp. dr. Firbas, pozdravljajoč gosp. knezoškofa in proseč ga naklonjenosti in blagoslova podružnici sv. Cirila in Metoda! Veselo in prijazno zahvalil se je gosp. knezoškof na teh besedah! Saj mu je dobro znano, da bije tudi tukaj peščica neumornih neustrašljivih mož ljuti boj v korist in prospeh milega

naroda slovenskega. Narodno ljudstvo postavilo je blizu kolodvora vladiki svojemu lep slavolok, mesto pa je bilo okičeno z raznimi zastavami!

Domače stvari.

— (Ivan Nep. Horak †.) Pri slabem vremenu sicer, a v kljub temu zelo veličastno vršil se je včeraj pogreb gospoda Ivana Nep. Horaka. Vsi krogi narodnega prebivalstva našega mesta udeležili so se pogreba, v izvenredno velikem številu pa je izkazal pokojniku zadnjo čast obrtni stan, za katerega prospeh je pokojnik celo svoje življenje tako neumorno in uspešno deloval. Na krsto položilo se je lepo število krasnih vencev s trakovi; mej drugimi poklonili so vence: deželno stolno mesto „svojemu častnemu meščanu“, pomočno obrtno društvo „ustanovniku in predsedniku“, trgovinska in obrtna zbornica „bivšemu svojemu podpredsedniku“, kato liško rokodelsko društvo, kranjsko obrtno društvo itd. Spreveda, kateri je vodil g. Doberlet, udeležili so se z zastavami in korporativno Ljubljanski „Sokol“, „Slavec“ in rokodelsko društvo ter nebrojna množica odličnega občinstva, mej drugimi gospodje dež. odborniki, župan Grasselli in mnogo občinskih svetovalcev, dvorni svetnik Schemerl, trgovinske in obrtne zbornice predsednik Perdan, odbor obrtnega pomočnega društva itd. Pred hišo žalosti in pri grobu zapel je „Slavec“ žalostinke in ko so odzveneli zadnji zvoki prekrasne žalostinke „Nad zvezdami“, zapustili smo grob moža-poštenjaka, kateremu naj bode lahka bratska zemlja slovenska!

— („Radogoj“) pristopila sta za ustanovnika z doneskom po 100 kron gospoda dr. Stanko Stergar, c. kr. okrajni zdravnik v Logatci in Anton Klein, lastnik tiskarne in mestni odbornik v Ljubljani. — Slava jima!

— (Osobne vesti.) Orožniški nadstražnik g. Fran Pečnikar je imenovan kancelistom pri okrajnem sodišču v Logatci.

— (Poslanec prof. Spinčič) potoval je minuli teden po Podgradskem okraju in bil povsod vzprejet najprijazneje in navdušeno. Povsod so se zbirali možaki, da ga pozdravijo in se mu potožijo kot svojemu najboljšemu prijatelju. Posebno sijajno so ga vzprejeli v Munah, kjer so ga inteligentni kmetski junaki pozdravili z dovršenimi lepimi govori in streljali na čast svojemu ljubimcu.

— (Vodnikova slavnost na Koprivniku) se je — kakor se nam brzojavno poroča iz Bohinjske Bistrice — ob ugodnem vremenu in veliki udeležbi duhovščine, učiteljstva in kmetskega naroda sijajno izvršila. Ooširneje poročilo nam je objavljeno.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali kromine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Josip Žužek, c. kr. inženir v Krškem 20 kron. — Č. g. Josip Benkovič, župnik na Gročani v Primorji 4 krone. — Gospa Trčková in družina Al. Poljančeva v Ljubljani po 6 kron, skupaj 12 kron; namesto venca na J. N. Horakovo krsto. — Župnik podgolovski 2 kroni. Skupaj vzprejeli smo danes 38 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Dolenjska železnica.) Na progi mej Grosupljem in Novim Mestom delajo mej drugimi delavci tudi kaznjenci iz nekaterih bližnjih kazoilnic. Iz Celjske jih je te dni odšlo 62 pod nadzorstvom treh paznikov, iz Mariborske okolu 120 kaznjencev in iz Ljubljanske jih je okolu 50. Pri nizkih mezdah, ki jih plačujejo podjetniki je menda težko dobiti drugih delavcev, katerih sploh primanjkuje zaradi izseljevanja v Ameriko. Podjetniki bi radi izgotovili progo do konca tega leta, kar bi bilo le železi, da se kmalu odpre vsa proga.

— (Ljubljansko kisló zelje) je, kakor znano, daleč izven dežele in države — s kranjskimi klobasami vred, — na kaj dobrem glasu, in roma ne le na Laško in Francosko, temveč celó v Ameriko. Kakor druga leta, se ga bode tudi letos obilo iz Ljubljane izvozilo, in ker mu letos niso gosenice skoro prav nič škodovala, se ga je dokaj pridelalo in tako bodo naši Krakovci in Trnovčani lepo kupčijo napravili z njim.

— („Jabolčni grozd.“) Prijatelj našega lista prinesel nam je danes pravi pravcati „jabolčni grozd“, namreč kratko jabolčno vejo, na kateri je 42 skoro dozorelih srednje debelih jabolk, kakor grozd stikoma drug poleg drugega. Zrasla je ta

redka veja na jablani v Jurdanih ob železnici Št. Peter-Reka.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 13. do 19. avgusta. Novorojencev je bilo 21 (= 34.32 ‰), umrlih 18 (= 29.64 ‰), mej njimi so umrli za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 3, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi 10. Mej umrlimi bila sta tujca 2 (= 11.1 ‰), iz zavodov 6 (= 33.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 7, za škrlatno 1, za tifuzom 1, za grižo 1, za vratico 2.

— (Otvoritev Radovniške soteske.) V soboto otvorili so prav slovesno novo pot skozi Radovniško sotesko. Pot je izdelal z malimi stroški, katere so plačali večinoma prijatelji narave (pa tudi deželni odbor in kranjska hranilnica) g. J. Žumer, kojemu so postavili spominsko ploščo pri najlepšem delu soteske. Vsa pot je dolga 1635 m in vodi ob šumeči Radovini, ki napravlja v tem toku 20 skakalcev (kaskad). Ob poluštirih zbrali so se gostje z Bleda in Javornika pri „šumu“, topiči zagrmijo, trobentač zatrobi, delavci posekajo pregrajo in kakih 200 ljudij pomikalo se je počasi po divni soteski mej neprestanim streljanjem iz topičev. Pri Žumerjevi plošči nazdravil je g. fotograf Lergetporer mojstru graditelju. Mej potom smo vidili mnogo napisov in sicer večinoma v slovenskem jeziku, na kulminančni točki pa je vihrala slovenska trobojnica. Pri Žumerjevi žagi pozdravil je gosp. Lergetporer goste, na kar sta govorila gg. dr. Bock in prof. Borštner, zadnji v imenu „Slovenskega planinskega društva“. Slovenski pevci so zapeli tri pesmi, katere je vse zbrano občinstvo (tudi neslovensko) z velikim zanimanjem poslušalo. Nato se je pričela ljudska zabava na travniku. Zamolčati pa ne moremo in ne smemo čudnega fakta, da so se po Ljubljanskim (!) ulicah nabila izključno nemška vabila k otvoritveni slavnosti in da je to vzbudilo v narodnih krogih splošno ogorčenje. Ker nam je znano, da so se tiskali tudi slovenski lepaki (spominske kokarde pa so bile tudi le nemške!), se nam nehote uriva sum, da je tu na lastno pest dal duška svojemu nemškemu dovtipu kak zagrizen „Alpenvereiner“. Vsekako bi želeli pojasniti, zlasti ker nam iz Bleda prihajajo od verodostojnih strani pritožbe, da tam ni vse tako, kakor bi moralo biti v slovenski deželi.

— (Preiskovanje Krasa.) Francoska vlada je odposlala znanega učenjaka E. A. Martela, da preišče kraške formacije na Kranjskem in Primorskem. Spremljali ga bodo gg. inženir Hraský, pristav Putick in vladni svetnik Kraus.

— (Nemčurska predrznost.) Iz Ljutomera smo dobili dopisnico s poštnim pečatom „Luttenberg 27. August“, na kateri je bilo slovensko ime naslova: „v Ljubljani“ dvakrat debelo prečrtano, spodaj pa zapisano s povsem drugim črnilom in pisanjem Laibach. Katerega zagrizenega nemčurja je slovensko ime tako zbudilo v oči, nam ni znano, a kdor pozna Ljutomerske razmere, temu ga ne bode težko uganiti. Za danes odločno protestujemo proti takemu postopanju, če se pa to ponovi še jedenkrat, pritožili se bomo naravnost pri poštnem glavnem vodstvu proti takim dovtipom podrejenih poštnih organov.

— (Veselico) priredé dijaki slovenskih goric dne 3. septembra t. l. v gostilni g. J. Vaupotiča v korist dijaške kuhinje v Mariboru. Odbor vabi k obilni udeležbi in prosi rodoljube, da se tudi iz daljine blagodušno spominjajo veselice glede nje-nega blagega smotra.

— (Nesreča.) V četrtek povozil je dnevni Dunajski poštni vlak mej Trbovljami in Zagorjem delavca južne železnice. Umaknil se je s svojimi tovarši pravočasno, a neposredno pred vlakom skočil je k tiru, hotel menda še nekaj pobrati. Stroj je nesrečneža, ki je ostal takoj mrtev, zadel v glavo in mu odbil pol črepinje.

— (Hmelj v Savinjski dolini) je letos le slabo obrodil, ker so se vsled velike suše hmeljne uši močno zaredile in naredile veliko škodo.

— (Trtno uš) zasledili so v Košaku pri Mariboru.

— (Nova pošta.) Dne 1. septembra odpre se v Plaveh, v okraju Goriškem, nov poštni urad, ki bode imel zvezo s poštnima vozovoma, vozečima od Gorice do Bovca in od Gorice do Trbiža ter nazaj.

— (V Opatijo) došlo je od početka sezone skupaj 6105 oseb. Od dne 1. septembra naprej se bode začela pobirati zdraviliška glasbena taksa.

— (Stoletna Mariborčanka) Na Reki umrla je minuli teden Mariborčanka Marija Baraga, stara 103 leta. Od vseh Svetih bila je v postelji, a duh njen je bil popolnoma krepak. Bila je silno revna in je živela ob milodarib.

— (Kninska slavnost.) Minoli teden se je v Kuinu vršila slovesna otvoritev novoustanovljenega muzeja za hrvatske starine. Udeležnikov je bilo na tisoče, mej njimi mnogo svetovnoznanih arheologov. Slavnost je bila velikanska in je potekla v najlepšem redu, dasi se Srbi niso prav primerno obnašali.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Kolera) se čedalje bolj razširja zlasti na Ogerskem. Tam so že vse vzhodne županije okužene, zlasti one ob gališki meji. Ogerska vlada ni doslej čisto nič storila, da prepreči razširjanje te grozne bolezni. Iz Ogerske se je kolera zanesla tudi v Gališko in v Italijo. V Vidnu, torej prav blizu avstrijske meje, se je primerilo že več slučajev kolere in je torej v interesu prebivalstva, da najskrbneje nadzoruje tujce, sicer pride bolezen še k nam.

* (Nov bolgarski časopis.) V Sofiji prišel je izhajati nov časnik v bolgarskem in nemškem (!) jeziku pod naslovom „Bulgarische Handels-Zeitung“. To je zopet ilustracija za nemški „Drang nach dem Osten“.

— (Zaprta kraljevič.) Kambodža poleg Sijama je sedaj last Francozov, kateri so sina nominalno vladajočega kralja pripeljali v Pariz, da bi jim doma ne delal homatij. Vlada je princu nakazala primerno podporo in določila, da se mora nastaniti v Alžiru. Ker kraljevič ni hotel iz lepa zapustiti Pariza, deli so ga najprej pod ključ, potem pa ga siloma odgnali v Alžir.

* (Velik požar) je uničil v Čikagi dué 24. t. m. nad 250 večinoma lesenih hiš. Nekaj časa je bila razstava v veliki nevarnosti, ki pa se je na srečo odstranila. Nad 5000 oseb je brez strehe. Mnogo je poškodovanih, večinoma težko. Škoda se ceni na poldrugi milijon dolarjev. Zgoreli del mesta obseza skoro pol štirinajške milje.

Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, prinaša v št. 16 to le vsebino: I. V. skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Mariboru. (I) — II. Učni načrt za računstvo v štirirazredni ljudski šoli. (IV.) (L. Lavtar.) — III. Meščansko učiteljski tečaj na c. kr. učiteljski v Mariboru. (I) — IV. Društveni vestnik. — V. Dopisi in druge vesti. — Fran Gestrin † — Raznoroosti. — Zahvale. — VI. Natečaji.

— „Maticе Slovanské“ izšla je 4 št., v kateri čitamo nadaljevanje povesti „Facka“, črtice „Na hrobě“, „Zachraněna“ in „Píjan“ ter začetek povesti „Nepřítel“. V prilogi „Obzor“ čitamo več zanimljivih razprav. „Maticе Slovanská“ izhaja v Olomucu v tri pole obsežnih sešitkih po dvakrat na mesec in velja za pol leta 1 gld. 25 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novo Mesto 2. avgusta. Včerajšnji volilni shod bil sijajno obiskan. Predsedoval župan Perko. Šukljejev govor, v kojem briljantno polemizoval proti govornikom katoliškega shoda ter dostojno a odločno pobijal težnje „Slovenčeve“ stranke, vzprejet navdušeno. Volilci jednoglasno votirali zaupanje, pozivljajoč poslanca, naj vztraja braneč načela narodno-napredne stranke.*)

Dunaj 28. avgusta. Danes dopoldne ob 11. uri bila v naučnem ministerstvu seja, v kateri se je imenoval ravnatelj Ljubljanskega učiteljskega.

Dunaj 28. avgusta. Mejnarodni žitni semenj bil danes odprt. Zastopnika trgovinskega ministerstva in mestne občine pozdravila navzočnike. Udeležba velikanska.

Budimpešta 28. avgusta. Uradni list prijavi jutri deklaracijo ministerstva notranjih del, s katero se naznanja, da je Marmaroška županija okužena po koleroi. Ministerstvo una-

*) Ta telegram nam ni došel od našega poročevalca, nego z druge odlične strani.

njih zadev bo to naznanilo konvencionalnim državam in tukajšnjim zastopnikom tujih držav.

Rim 28. avgusta. Sinoči okoli desete ure razpočila za palačo Altieri, kjer je sedež kluba papeževih gardistov, velika bomba. Škoda je precejšnja. Neki Riccini, sodnik lista L'Opinione, je nevarno ranjen; sumi se, da je on storilec.

Neapolj 28. avgusta. Velika večina kočijašev začela zopet voziti. Sedaj vlada zopet popoln mir.

Berolin 28. avgusta. Glasom iz Fredensborga došlega telegrama se carska rodovina jutri še ne pripelje v Kodanj.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Vinoreja na Kranjskem.** V celi Avstriji pridelalo se je leta 1892 3.335.056 hektolitrov vina; na Kranjskem, kjer je trtna uš uničila že skoraj 60 odstotkov vinogradov, pridelalo se je 93.200 hektolitrov, največ se ve da na Dolenjskem. V sosednih deželah pridelalo se je in sicer na Štajerskem 239.200 hl., v Istriji 503.380 hl., v Dalmaciji 1.237.530 hl., v tržaški okolici 23.480 hl., na Korškem pa celib 206 hl. vina.

— **Pravilnik za uvoz blaga iz Avstro-Ogrske na Rusko.** Dodato k naši notici pod tem naslovom z dne 12. avgusta t. l., s katero smo naznanili, da je dne 12. julija t. l. stopil v veljavo pravilnik cesarskega ruskega finančnega ministerstva o dokazilih izvira blaga, ki se uvaža na Rusko, javlja trgovinsko ministerstvo potom tukajšnje trgovske in obrtniške zbornice, da za nobeno spričevalo, ki se po tem pravilniku potrebuje v dokazilo izvira blaga, ni potreba doprinesiti ruske prestave, za slučaj, da je v kakem drugem jeziku sestavljeno kakor v ruskem.

Radein

Zdravilni studenec, ki zlasti ugodno deluje pri boleznih na mehurju in v želodcu in pri protinu. Kot osveževalna pijača se odlikuje po veliki množini ogljikove kisline. Bogat, naraven mousseux.

Zdravilnica Radenska slatina.

Pitno in kopelno zdravljenje (železne in slatinske kopeh), hidro-patično zdravljenje, masaža i. t. d. Prospekti zastoj in poštne prost.

Ravnateljstvo v kopališčih Radincih (Radein, Štajersko).

Zaloga pri Ivanu Lininger-ju in Mihaelu Kastner-ju v Ljubljani. (623—10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 26. avgusta.

Na Dunaji:	63,	52,	35,	26,	55.
V Gradci:	82,	68,	90,	69,	42.

Tuji:

27. avgusta.

Pri **Malič:** Dr. Privoznik, Skopil, Stupka, Herling, Hercog, Theuman z Dunaja. — Ragendorfer iz Trsta. — Wagner, Waschich iz Reke. — Bauer iz Zagreba. — Ogorelec iz Ljubljane.

Pri **Stonu:** Michl, Kivasal, Spor, Steiner z Dunaja. — Horak iz Trsta. — Jelinek iz Brna. — Matnovš iz Zagreba. — Globotschnig iz Kranja. — Schreyer iz Reke. — Negri iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru:** Witt, Wahrheit z Dunaja. — Katolnik iz Gadea.

Št. 8325.

Razglas.

Vsled sklepa občinskega sveta Ljubljanskega z dne 11. aprila t. l., je **mestni svet**, ležeč mej prelozno Tržaško cesto in tirom južne železnice, c. kr. tabačno tovarno in Lattermanovim drevoredom,

na prodaj za stavišča.

Dotični razdelitveni načrt je razgrnen na ogled v mestnem stavbinskem uradu (Mestni trg št. 2, I. nadstropje) za navadnih uradnih ur.

Na vsem omenjenem zemljišču se bodo smele graditi le hiše sredi vrtov (po „cotage-sistemu“).

Kdor želi kupiti katero opredeljenih stavišč, povej sam v svoji ponudbi, koliko ga je volja zanj plačati, in priloži tej ponudbi načrt, iz katerega bode razvideti, kakšno poslopje in kje je namerava zgraditi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 20. julija 1893

Umrli so v Ljubljani:

25. avgusta: Ivan Nep. Horak, posestnik in častni mešan, 79 let, Florjanske ulice št. 36, vsled želodčnega raka. — Jožefa Anžič, delavčeva žena, 32 let, Kurja vas št. 20, jetika.

27. avgusta: Jožefa Lustek, delavčeva hči, 5 mesecev, Karolinska zemlja št. —, božjast. — Jacez Obid, gostac, 86 let, Gruberjeve ulice št. 1, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	737.4 mm.	15.8° C	sl. vzh.	obl.	0.3 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	23.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.7 mm.	17.4° C	brevz.	obl.	dežja.
27. avg.	7. zjutraj	735.3 mm.	15.6° C	sl. zah.	obl.	7.7 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	21.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.8 mm.	14.8° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 18.8° in 17.3°, za 1.0° nad in 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28 avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.40	96.40
Srebrna renta	96.15	96.25
Zlata renta	118.55	118.55
4% kronska renta	96.10	96.15
Akcije narodne banke	979.—	977.—
Kreditne akcije	332.50	332.80
London	126.40	126.30
Napol.	9.98	9.97 1/2
C. kr. cekini	5.98	6.—
Nemške marke	61.80	61.77 1/2
Italijanske lire	45.—	—
Papirnat rubelj	1.29 1/2	—

Dne 26. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	—
Ogrska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122	25
Kreditne srečke po 100 gld.	197	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	28	50
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	149	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249	—

Stanovanje.

Samec išče v kaki mirni ulici v Ljubljani dve manjši ali jedno veliko, svetlo, **nemoblovano sobo**. Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slov. Naroda“.

Gospodična

na deželi, prijazne vnanjosti, dobre izobraženosti in zmožna vseh spretnostij, katere diči jo pravo slovensko gospodinjico, **išče tem potom sodruža** uradnika ali sploh moža čez 34 in ne čez 50 let z osigurano bodočnostjo. — Diskreција obljubljena.

Resne ponudbe s fotografijo naj se pošljejo pod šifro „E. poste restante Trst“.

(871—2)

Srčno voščilo

k
rojstnemu dnevnu
in (892)

imendanu

g. spođu

Ivanu Pirnat-u

v Trebnjem

na Dolenjskem.

Poznan in nepoznan.

(795—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregena, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ **popoldne** v Kamnik.
„ 8. „ 50 „ **zvečer** v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ **zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ **dopoldne** iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ **zvečer** iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ **zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—185)

Služba pomožnega uradnika

pri **c. kr. kmetijski družbi kranjski** se popolni **dne 1. septembra**. Prosilci, ki znajo lepo pisati in ki so vešči slovenskemu in nemškemu jeziku v govoru in pisavi, ulež naj takoj svoje prošnje osebno pri družbenem tajnistvu. (875—3)

Kegljanje na dobitke

bode od 1. avgusta začeti do 1. septembra pri (794—5)

Franju Kuhar-ju

gostilničarju v Domžalah.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomiški muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičkih (iz voska), slikarskih in kiparskih in iz tvorilne mehanike.

Najnovejše,
kar se je doslej
podajalo v tem
genreu.

Priznana največja
in najbogatejša
razstava te vrste,
ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števil.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 **plinovih luči**.

Odprta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomični muzej pa le za odrasle osebe. (839—10)

Vsak

torek in petek
popoldne
(izvzemši praznike) je ta
anatomični oddelek
zgotj za dame
otvorjen.

Vstopnina:

za panoptikum 20 kr.,
otroci plačajo 10 kr.,
za oba oddelka in za
posebni kabinet 30 kr.,
vojaki do narednika plačajo 15 kr.